

Küçük Kinkaju

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Kinkaju

Aysel Banu YAVUZAL

Yağmur ormanının yükseklerinde, yaprakların fısıldadığı, havanın sıcak ve tatlı olduğu yerde küçük bir kinkaju yaşardı. Yumuşak, altın kahverengi tüyleri, krem rengi bir karnı ve görebileceğiniz en büyük, en yuvarlak koyu kahverengi gözleri vardı. Uzun, kıvrırcık kuyruğu dallardan dala sallanmasına yardım ederdi. Her gece, yıldızlar yaprakların arasından göz kırptığında, keşfe çıkardı.

Küçük kinkaju tırmanmayı çok severdi. Yukan ve yukan çıkardı, minik pembe burnu her yeni kokuda kıpır kıpır oynardı. Ağaçtan ağaca atlar, çevik patileri kabuğu sıkıca kavrardı. "Bu gece ne bulacağım?" diye merak ederdi. Yağmur ormanı sırlarla doluydu ve o hepsini keşfetmek istiyordu.

Bir gece, bir sarmaşık üzerinde dengede dururken hafif bir hışırtı duydu. Gölgelelerin arasından bir gece maymunu çıktı. Gri-kahverengi tüyleri, soluk krem rengi bir yüzü ve karanlıkta parlayan kocaman kehribar gözleri vardı. "Merhaba," dedi nazikçe. "Ben bir gece maymunuyum. Seni burada daha önce hiç görmedim." Kinkaju gülümsedi. "Ben keşfe çıktım!" dedi. "Gelmek ister misin?"

Gece maymunu başını salladı. "Bu ağaçları iyi bilirim," dedi. "Beni takip et!" Karanlık ormanın içinden öncülük etti, uzun ince kuyruğu arkasında sallanıyordu. Küçük kinkaju yakından takip etti, kalbi heyecanla çarpıyordu. Burunlarını gıdıklayan eğrelti otlarının ve hafifçe parlayan mantarların yanından geçtiler. "Nereye gidiyoruz?" diye sordu kinkaju. "Göreceksin," diye fısıldadı.

Yosunlarla kaplı dalların yanından geçerek daha da yukarı tırmandılar. Gece maymunu zarifçe hareket ediyor, ince parmakları ve ayak parmakları kabuğu kavırıyordu. Küçük kinkajü arkasından tırmandı, kıvrıkcık kuyruğu dengede durmak için bir dala dolandı. "İyi bir tırmanıcısın," dedi. "Sen de öylesin!" diye yanıtladı o. "Gözlerin ne kadar büyük ve parlak!" "Karanlıkta görmeme yardım ediyorlar," diye açıkladı.

Yüksek bir ağacın tepesinde dinlenmek için durdular. Gece maymunu uzaktaki bir ağacı işaret etti. "Bak," dedi. Küçük kinkaju yaprakların arasından baktı. Uzakta bir şey parlıyordu. Karanlıkta küçük ışık zerreleri pırıldıyordu, ormana düşmüş yıldızlar gibi. "O da ne?" diye fısıldadı. "Bilmiyorum," dedi, "ama hep öğrenmek istemişimdir."

Yeniden yola koyuldular, daldan dala atlayarak. Parlayan ışıklar daha da parlaklaştı. Kinkaju artık çiçekleri görebiliyordu, büyük ve yuvarlak, yumuşak, sıcak bir ışıkla parlıyorlardı. "Çok güzeller!" diye soludu. Gece maymununun kehribar gözleri kocaman açıldı. "Böyle bir şey hiç görmemiştim," dedi. "Hadi yaklaşalım!" Harika ağaca doğru acele ettiler.

Ağaca yaklaştıkça ışık güçlendi. Çiçekler küçük fenerler gibiydi, mavi, yeşil ve pembe tonlarında parlıyorlardı. "Vay canına!" dedi küçük kinkaju. "Bu sihir!" Gece maymunu güldü. "Belki de sadece doğanın sihridir," dedi. "Her iki durumda da harika." Parlayan çiçeklerle kaplı bir dala kondular ve hayranlıkla etraflarına baktılar.

Ağaç çiçeklerle doluydu, her biri küçük bir ışık gibi parlıyordu. Küçük kinkaju bir patisini uzatıp bir taç yaprağı dokundu. Yumuşak ve sıcaktı. "Parlıyorlar!" dedi. "Bunu nasıl yapıyorlar?" Gece maymunu omuz silkti. "Bilmiyorum," dedi, "ama onları bulduğumuz için mutluyum." Yumuşak parıltıyla çevrili bir şekilde birlikte oturdular ve mutlu hissettiler.

İki arkadaş parlak çiçeklerin arasında oynamaya başladı. Dalların etrafında birbirlerini kovaladılar, ışıklar etraflarında pırıldarken güldüler. Kinkajunun kıvrıkcık kuyruğu bir çiçeğe dolandı ve onu sallandırdı. Gece maymunu bir parlayan çiçekten diğerine atladı. "Bu şimdiye kadarki en iyi macera!" diye bağırdı kinkaju. "Ve onu birlikte bulduk!" dedi gece maymunu.

Bir süre sonra yumuşak bir yosun yatağında dinlendiler. Parlayan çiçekler yüzlerine sıcak bir ışık tutuyordu. "Seninle tanıştığım için çok mutluyum," dedi küçük kinkaju. "Ben de," dedi gece maymunu. "Keşfetmek bir arkadaşla daha eğlenceli." Kinkaju başını salladı. "Sen yanımdayken her macera heyecan verici ve yeni geliyor." Birbirlerine gülümsediler, gözleri çiçek ışığında parlıyordu.

Gece maymunu uzaktaki başka bir ağacı işaret etti. "Şu ışıkları görüyor musun?" dedi. "Belki orada da parlayan çiçekler vardır." Kinkajunun gözleri kocaman açıldı. "Hadi gidip bakalım!" dedi. Ama önce iki küçük parlayan çiçek toplayıp kulaklarının arkasına sıkıştırdılar. "Artık bu geceyi hep hatırlayacağız," dedi gece maymunu. "Ve hep arkadaş olacağız," dedi kinkaju.

Parlayan ağaçtan aşağı indiler ve yeni ışıklara doğru yola koyuldular. Orman artık daha dostça görünüyordu, yumuşak gölgeler ve hafif seslerle doluydu. Kinkaju hiç korkmuyordu. Arkadaşı yanındayken kendini cesur ve mutlu hissediyordu. "Eskiden yalnız keşfe çıkardım," dedi. "Ama şimdi seninle keşfetmeyi seviyorum." Gece maymunu gülümsedi. "Arkadaşlık her şeyi güzelleştirir," dedi.

Yol alırken küçük yıldızlar gibi dağılmış daha çok parlayan çiçek buldular. Gökyüzü aydınlanmaya başlayana kadar oynadılar. "Güneş geliyor," dedi gece maymunu. "Uyumak için eve gitmeliyim." Kinkaju başını salladı. "Seni ağacına kadar götüreyim," dedi. İyi geceler dilediler ve kinkaju ertesi gece yine buluşacaklarına söz verdi. "Daha çok maceramız olacak!" dedi.

Küçük kinkaju kendi ağacına dönüp yuvasında kıvrıldı. Kulağının arkasındaki parlayan çiçeğe dokundu ve gülümsedi. Gece maymununu ve harika ağacı düşündü. Bir arkadaşla paylaşılan maceranın onu iki kat özel yaptığını öğrenmişti. Uykuya dalarken parlayan çiçekler ve yıldızlı gökyüzleri gördü.

Ve o geceden sonra küçük kinkaju ile gece maymunu yağmur ormanını birlikte keşfettiler. Yeni ağaçlar, yeni çiçekler ve yeni arkadaşlar buldular. Ve karanlığa her çıktıklarında kinkaju, yanında iyi bir arkadaşı olduğunda her maceranın heyecan verici ve yeni olacağını biliyordu. Yağmur ormanı harikalarla doluydu ve onlar hepsini bulmaya hazırdı.